

стенъ учителъ по музика въ Виена, а после назначенъ за хоррегентъ въ Фюнскирхенъ. Творби: нѣколко опери: („Вълшебната стрела“, „Астаротъ“, „Животътъ на Фаустъ“), нѣколко мелодрами, камерна музика, клавирни пиеси.

Ликрийска — име на една отъ старитѣ, излѣзла по-късно отъ употреба, тоналности въ гърцитѣ, имаща сжщата основа, както еолийската.

Лилиенкронъ, Рохусъ баронъ фонъ — Liliencron, Rochus Freiherr von — поетъ, литературъ-историкъ и музикаленъ писателъ, род. 8 дек. 1820 въ Пльонъ (Холщайнъ), умр. 5 мартъ 1912 въ Кобленцъ, училъ теология, право и германска филология; приватдоцентъ въ Бонъ, после професоръ по нѣмска филология и литература въ Йенския университетъ, камерхеръ въ кабинета на Саксонско-майнингенския херцогъ, и интендантъ на дворцовата капела, а после херцогски библиотекаръ, следъ което живѣе въ Мюнхенъ и монастиря „Йоханесъ“ въ Силезия. Трудове: „Нѣмскитѣ исторически пѣсни отъ XIII до XVI ст.“ (1865—69)—съ мелодии, и едно „Есе върху мелодитѣ на XVI ст.“, „Е. Е. Ф. Вайзе и датската музика отъ миналото столѣтие“, „Върху хоровото пѣние въ евангелската църква“, „Литургийно-музикална история на евангелското богослужение отъ 1523 до 1700 г.“ (1893), „Върху началото на хоровото пѣние въ литургията“, „Върху църковната музика и църковния концертъ“, биография на В. И. Крамеръ и др., и е редактиралъ (заедно съ професоръ Веделе) „Allgemeine deutsche Biographie“.

Лимнанде дьо Ривеновъ, Арманъ Мари Хистленъ — Limnander de Rieuwenhove, Arman Marie Chistlain — оперенъ компонистъ, род. 22 май 1814 въ Гантъ, умр. 15 авг. 1895 въ своя замъкъ „Моананвилъ“, ученикъ на Ламбийотъ въ Фрайбургъ и на Фетисъ въ Брюкселъ, писалъ оперитѣ: „Черногорцитѣ“ и „Замъкътъ на синята брада“—комически, „Майсторитѣ пѣвци“—сериозна; сжщо единъ Реквиемъ „Стабатъ Матеръ“, пѣсни.

Линбладъ, Адолфъ Фредрикъ — Linblad, Adolf Fredrik — виденъ

шведски пѣсневъ компонистъ, род. 1 февр. 1801 въ Скенинге (Швеция), умр. 23 авг. 1878 въ имението си Льофвингсбергъ, ученикъ на Хефнеръ въ Упсала и на Целтеръ въ Берлинъ, компониралъ симфонии, клавирна музика и др. инструментални творби, както и една опера, но сжщиската негова областъ е пѣсневата лирика. Написалъ надъ 200 пѣсни, отличаващи се съ оригинална мелодия и глжбина на чувството, които—въ изпълнението на неговата ученичка Линдъ—сж оставяли незабравимо впечатление.

Линденъ, Карлъ ванъ деръ — Linden, Karl van der — холандски компонистъ и диригентъ, род. 24 авг. 1839 въ Дордрехтъ, умр. 28 май 1918 въ Дортмундъ, ученикъ на Квастъ (баща) и на Ф. Бьоме, диригентъ на „Хармония“, „Лидертафелъ“ и други дружества въ родния си градъ, както и на концертитѣ на Нидерландското музикално дружество презъ 1875. Творби: седемъ увертюри; две кантати за соли, хоръ и оркестъръ; клавирни сонати и други инструментални нѣща; две опери; хорови пѣсни за мъжки, женски и смѣсени гласове.

Линднеръ, Ернстъ Ото Тимотеусъ — Lindner, Ernst Otto Timotheus — музикаленъ критикъ и писателъ, род. 28 ноемв. 1820 въ Бреслау, умр. 7 авг. 1867 въ Берлинъ; като студентъ въ Бреслау, изучавалъ усърдно музика, а следъ свършване на университета, отива въ Берлинъ, дето живѣе като частенъ учителъ, сближава се съ видния теоретикъ Денъ, влиза въ редакцията на вестникъ „Фосише Цайтунгъ“, става по-късно неговъ главенъ редакторъ и държи сказки на музикално-исторически теми. Голѣмъ привърженикъ на класицитѣ, Л. се обявява противъ „новата нѣмска школа“ на Листъ и Вагнеръ и води решителна борба противъ нея съ редъ статии, помѣствани въ неговия вестникъ. Множеството неговии други статии сж се явявали, както въ „Фосише Цайтунгъ“, така и въ музикалния вестникъ „Ехо“. Главнитѣ му музикално-писателски трудове сж: „Майерберовия „Пророкъ“, разгледанъ като художествена творба“ (1850), „Първата нѣмска опера“ (1855—два тома), „На музика-